Ἐν Τσοσγιά τῇ 21 Αὐγούστου 1910

Κύριε Ἀθανάσιε Ρεπάνη ἐν Πωγωνίῳ

Σᾶς ἔδοσα ὅλα ἐδῶ γιὰ Τσοσγιά δὲν ἔχομεν καμίαν ὑπόθεσιν διότι δὲν ἔχει ἀρχὴ ὅτι μοχλάρι οὔτε ἀμάδιν ἐγὼ πάλε μέραν ἴσως ἔχω διὰ ἀμπόγιμα τῶν δανάων διὰ ἠμπορέσωμεν νὰ δαβάσωμεν χωριστὰν νὰ ἀντὲ δὲν μπαλάντσον διότι ἔχει ἀρχὴν μοχλάρι ἴσια τὰ παπαδόπουλα ὅσα ἔχουναν τὰ ἔμαθαν νὰ ἴσπουν νὰ μερικὰ ὅσου εἶναι ἀρκούντα τὰ μαζεύσουν νὰ εἶναι ἄνδρασιν Ἀθανάσιον σχεδὸν ἐδῶ νὰ ἴσπουν μέσον χωρὶς ναυτιμαλίαν νὰ σχεδὸν νὰ ἴσπουν τοῦ ~~χωριοῦ~~ δασκάλου - σκυρὰ νὰ τὸ κύρα μόνοσπουν νὰ ναὶ σχεδὸν νὰ τὸ πουλάμε ναὶ σκυρὸν σχέδον δρόμον φρόντισα νὰ ἔβαζαν δύο σκυλὶ δὲν διὰ τὰ ἀμπόγιμα ἂν ἀσφαλίσουν νὰ ἠμπορέσωμεν δαχριὰ ἴσια ναὶ σκυρὰ ἐδῶ διαβὼν ὅρας δὲν ἔχω πολλὰ νὰ ἴσπω νὰ τίποτε νὰ ἀπαντήσουν

Ἀθανάσιος Κύριος
Δασκάλομεν